

Krúdy Gyulának a születési évforduló okán nevétől visszhangoznak az irodalmi berkek. S olyik visszhang maga is visszhangozhatik, mint az immár második monográfia Krúdyról. *Bori Imre* nem először ír róla. A *Fridolin és testvérei* című tanulmánygyűjteményében *Krúdy Gyula nagy évtizede* — egy pályaszakasz történetének vázlatja — könyvterjedelmű írás, és csak az alkalom kellett, hogy megszülessék a monográfia is, a *Fórum Könyvkiadó* az évfordulók tiszteletére meg is jelentette a

KRÚDY GYULA

című teljes pályaképrajzot.

Bori könyve a Krúdy-jelenség saját esztétikai minősítésekkel való történeti meghatározása. A gazdag és sokrejtelmű pálya áttekintése a könyv, s már ez is nyereség, de sokkal többről van szó. A múltakat álmodó Krúdy-hősök valójában valóságot álmodnak, s ez a valóság a magyar polgári korszak. Ezt a korszakot a két háború közti időben a „nemzeti” elv jegyében kitagadták, a felszabadulás után pedig a „szociális” elv jegyében hanyagoltuk. Krúdy, aki e polgári korszak kifejezője, szükségképp mostoha utóélethez jutott. De változik az utóélet. Mert észre kell vennünk — és ebben segít Bori könyve —, hogy Krúdy líraian áttetsző hősel a polgári korszak valóságos alakjai. Életvitelük krízisében a feudalizmus, de a krízis tárgyi anyagában a hazai kapitalizmus, a polgáriasult világ képe nyer kifejeződést.

Bata Imre